

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Sžp/38/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8012200006                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 16.10.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Poláčková          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:8012200006.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu C. H. bytom vo D. W., K. XXXX/X, právne zastúpeného JUDr. Michalom Petríkom, advokátom so sídlom Štefánkova 96/63 Poprad, proti žalovaným: 1. Krajský stavebný úrad v Prešove, Námestie mieru 3, Prešov, 2. ESIN group, s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Tatranská č. 300/8, právne zastúpený JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou, Tatranská č. 300/8, Považská Bystrica, 3. GOLF INTERNATIONAL, s.r.o., Tatranská č. 754, Veľká Lomnica, 4. V. C. D., Y. XX, I., 5. V. H., K. XXXX/X, D. W., 6. V. N. N., G. XXX, T. W., 7. N. I. C., H. XXXX/XX, C., 8. I. B. C., H. XXXX/XX, C., 9. W. R., N. XXX/XX, D. W., 10. V. R., N. XXX/XX, D. W., 11. Z. R., C., č. XXXX/X C., 12. G. R., F. O. X, G. T. D., 13. V. W. N., W. XX C., 14. I. K., C. W. X, Y, 15. V. Q.B., G. XXXX/XX, Y, 16. I.B., W. XX, Y, 17. V. Z. M. Y, N. XXX, D. W. o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 7. decembra 2011 č. j. 2011-795/3741-8/SP-KC, o odvolaní žalobcu a žalovaného v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 3. mája 2012, sp. zn. 1S/2/2012-92, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 3. mája 2012, sp. zn. 1S/2/2012-92 p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 3. mája 2012, sp. zn. 1S/2/2012-92 zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo 7. decembra 2011 č. j. 2011-795/3741-8/SP-KC v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zo 17. augusta 2011 č. SP/164-10/10, ktorými správne orgány zamietli návrh žalobcu na obnovu konania proti právoplatnému rozhodnutiu obce Veľká Lomnica č. SP/05-003/08-Šk z 1. februára 2008 o dodatočnom povolení stavby: „T.“, na pozemkoch parc. č. KN-C4343/79, 4343/332 a 4343/422, v katastrálnom území D. W..

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca podal spoločnému stavebnému úradu v

Kežmarku pre obce Lendak, Veľká Lomnica a Tatranská Javorina návrh na obnovu konania, ktorý odôvodnil tým, že 17. januára 2008 navštívil V. D. vo veci čiernej stavby a žiadal o vysvetlenie, lebo mu v tej dobe neboli známe žiadne skutočnosti o stavbe napriek prebiehajúcej výstavbe. Za jeho prítomnosti navštívil aj N. C. a žiadal o právnu pomoc. V. D. bol informovaný o tom, že nesúhlasí so žiadnou stavbou v jeho blízkosti bez územného konania, kde by mohol vyjadriť svoje námietky. Listom zo 16. januára 2008, ktorý sa nachádza v spisoch prokuratúry a polície, ho stavebný úrad zbavil možnosti vyjadriť sa v ústnom konaní, pretože pozvánky, ktoré mu boli doručené sú termínované na 29. januára 2007 a touto procesnou chybou bol pozbavený možnosti vyjadriť sa v ústnom konaní k prebiehajúcej výstavbe. Od novembra 2006 do konca februára 2010 pracoval s manželkou v zahraničí, preto mal problém okamžite reagovať na protizákonné postupy spoločnosti ESIN group, s.r.o. a chyby stavebného úradu. Počas krátkych pobytov na Slovensku podal podnet na Generálnu prokuratúru. Dňa 17. januára 2008 navštívil V. D., V. K. spoločne s V. N., kde ich pristihol, ako už v tom čase protiprávne pracovali na legalizácii čiernej stavby. Následne navštívil v máji 2008 obecný úrad, kde vzniesol námietky voči vydanému stavebnému povoleniu a výškovému osadeniu stavieb spísaním zápisnice a vždy upozorňoval na porušovanie stavebného zákona. O všetkých týchto skutočnostiach sa dozvedel až po návrate zo zahraničia začiatkom marca 2010, a preto žiada o obnovu konania podľa § 62 ods. 2, § 63 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) týkajúceho sa Apartmánov Lomnica. Z dôvodu, že nesprávnym osadením stavieb mu vznikajú škody na majetku, požiadal generálnu prokuratúru o prešetrovanie rozhodnutia okresného prokurátora. Podniká ďalšie kroky k ochrane jeho majetku a náhrade škody na majetku a na zdraví od roku 2008, kedy stavebný úrad legalizoval čierne stavby a porušil ich práva v územnom stavebnom konaní. Poukázal na to, že spoločnosť ESIN group, s.r.o. vybuďovala na severnej strane ich pozemku trávnatý vysoký zemný val, od ktorého sa voda odráža a končí na ich pozemku a zatápa im základy rodinného domu. Osadenie stavieb nezodpovedá podmienkam v rozhodnutí. Stavby boli osadené 2m nad územím rastlého terénu z dôvodu možnosti napojenia na kanalizačnú sústavu, ktorá nespĺňala parametre. Postupom stavebného úradu a kompetentných osôb, ako aj procesnými chybami policajného zboru a prokuratúry došlo k tomu, že nepodali odvolanie voči rozhodnutiu z 1. februára 2008, preto využíva zákonnú možnosť podľa § 62 ods. 1, § 63 ods. 3 Správneho poriadku a žiada o obnovu konania. Poukázal na to, že výškou stavieb mu bol znehodnotený celý pozemok, lebo je nimi zatienený a stavbami prišiel o súkromie. Pozemky v čase zakúpenia boli určené na stavby rodinných domov a nie na stavbu apartmánov. Podaním z 8. júna 2010 doručeným Krajskému stavebnému úradu v Prešove 14. júna 2010 doplnil dôvody návrhu na obnovu konania o nasledovné: Všeobecné záväzné nariadenie (ďalej len „VZN“) č. 43 Obce Veľká Lomnica v článku I. ods. c navrhovalo čiastkovú zmenu územného plánu, zmenu poľnohospodárskej pôdy na KBV. Toto VZN nadobudlo právoplatnosť 28. decembra 2007. V. D. vydal oznámenie o ohlásení drobnej stavby -oplotenie pozemku, pred nadobudnutím právoplatnosti tohto VZN č. 43. Oznámenie je datované 25. októbra 2007. Týmto prispel vo veci začatia čiernej stavby. Už v mesiaci október 2007 prebiehali zemné práce a upozornil ho, že sa jedná o čiernu stavbu. Nejednalo sa o oplotenie, ale o betónovanie základových pilierov a nepreběhlo žiadne územné konanie, kde by niekto oboznámil s projektom. V čase od novembra 2006 do konca februára 2010 pracoval s manželkou v zahraničí. Napriek tomu V. D. navštívil 16. januára 2008 a žiadal zastavenie čiernej stavby a vyjadril ústne námietky. Spoločne s ním navštívil N. C., ktorú chcel požiadať o právnu pomoc. Povedala mu, že podaním na súde dosiahne len oddialenie výstavby, nič viac. Od stavebného úradu dostali pozvánku na ústne jednanie vo veci dodatočnej legalizácie stavby, ktoré sa konalo 29. januára 2008 so zmätočným dátumom na 9. januára 2007. O svojich právach neboli poučení, lebo pozvánku neprevzali osobne, ale im bola doručená cez splnomocnenú osobu. Stavebný úrad vydal už 1. februára 2008 dodatočné povolenie stavby, v ktorom boli určené podmienky umiestnenia stavby, konkrétne výška stavby - úroveň prízemí 1 meter od rastlého terénu. Pri ďalšej návšteve počas dovolenky zistili, že stavby sú umiestnené opäť v rozpore s vydaným dodatočným povolením stavby z 1. februára 2008. Spoločne s manželkou za prítomnosti V. D. spísali svoje námietky v zápisnici zo 16. mája 2008 na obecnom úrade vo Veľkej Lomnici. V súčasnosti osadením týchto stavieb im vzniká škoda na majetku. Spoločnosť ESIN group s r.o. vybuďovala nad Apartmánmi Lomnica zo severnej strany zemný val vysoký 1,5 metra, od ktorého sa prívalová voda dostáva na ich pozemok a spôsobuje záplavy. Nemôžu užívať svoj majetok a pozemok. Napriek výzve k odstráneniu príčin záplav spoločnosť ESIN group s r.o. nereagovala na výzvy o opravu odvodňovacej priekopy, ktorá je osadená 60 cm nad úrovňou terénu a

nesplňa účel, pre ktorý bola vybudovaná. Namietal, že povinnosťou stavebného úradu bolo požiadať pred dodatočnou legalizáciou alebo po ich námietkach o vypracovanie znaleckého posudku vo veci výšky osadenia stavieb a ich nevhodného umiestnenia. Ignorovaním ich pripomienok došlo k znehodnoteniu ich pozemku a nehnuteľnosti a vznikajú im škody na majetku. Nesprávnym postupom správneho orgánu im vznikla škoda na majetku, preto žiada o obnovu správneho konania.

Obec Veľká Lomnica 20. mája 2011 vydala oznámenie o začatí konania vo veci obnovy stavebného konania. V administratívnom spise sa nachádza záznam z ústneho pojednávania vo veci podaného návrhu na obnovu konania ako aj záznam z ústneho pojednávania z 27. júna 2011, ktorého sa žalobca a jeho manželka nezúčastnili.

Rozhodnutím zo 17. augusta 2011 č. j. SP/164-10/10 Obec Veľká Lomnica ako stavebný úrad zamietla návrh žalobcu na obnovu konania o dodatočnom povolení stavby s tým, že žalobca vo svojom návrhu na obnovu konania nepreukázal splnenie zákonom požadovaných dôvodov na povolenie obnovy konania. Z vyjadrenia samotného žalobcu a z predložených písomností vyplýva, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so stavbou pred začatím samotnej výstavby dvoch bytových domov v Obci Veľká Lomnica. Uvedené jednoznačne vyplýva zo samotného návrhu na obnovu konania, v ktorom žalobca uvádza, že 17. januára 2008 navštívil V. D. a žiadal zastavenie čiernej stavby, pričom vyjadril ústne svoje námietky. Spoločne s V. D. navštívil N. C. za účelom poskytnutia právneho stanoviska v predmetnej veci. K dodatočnému povoleniu stavby došlo až následne a teda je zrejmé, že žalobca bol oboznámený s podstatnými skutočnosťami pred vydaním samotného rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, čo podporuje aj vyjadrenie V. Z. Y., že žalobca sa u neho osobne ešte v roku 2007 zaujímal o územný plán a projektovú dokumentáciu. Preskúmaním projektovej dokumentácie a územného plánu získal dostatočné a neskreslené informácie o celom projekte bytových domov. Z projektu boli čitateľné aj konštrukčné riešenia, a teda aj výška bytových domov. Žalobca si mohol uplatňovať v rámci stavebného konania všetky svoje práva, ktoré mu prináležia ako účastníkovi konania. K námietke, že žalobca dostal predvolanie na ústne konanie s dátumom 29. januára 2007, stavebný úrad uviedol, že sa jedná o zrejmy omyl v písaní, ktorý nemohol mať vplyv na konanie v predmetnej veci, už aj z toho dôvodu, že žalobca sa 17. januára 2008 dostavil na stavebný úrad, kde sa oboznámil s obsahom spisového materiálu.

Rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby bolo riadne doručené osobe splnomocnenej žalobcom na doručovanie. Pri doručovaní stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Skutočnosť, že rozhodnutie neprevzal žalobca osobne, ale ho prevzala ním splnomocnená osoba, nemá vplyv na účinky doručenia. Žalobca nevyužil možnosť podať voči predmetnému rozhodnutiu odvolanie. O možnosti podať odvolanie bol riadne poučený v doručenom rozhodnutí. Zároveň bol poučený o tom, že rozhodnutie je po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku a po nadobudnutí právoplatnosti preskúmateľné súdom podľa § 47 ods. 4 Správneho poriadku. Výška stavby 15,4m bola žalobcovi známa, čo znamená, že sa nejedná o novú skutočnosť. Namietanie výšky stavieb 21,43m nesúvisí s dodatočným povolením stavby a zároveň táto námietka je zo strany žalobcu podaná v zmeškanej lehote podľa § 63 ods. 3 Správneho poriadku, t. j. po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia. S obnovou konania nesúhlasia ani ďalší účastníci stavebného konania. Zároveň stavebný úrad uviedol, že žalobca nepreukázal vznik škody, nešpecifikoval jej výšku, neuviedol ani skutočnosť, ktorá by mohla mať za následok vznik uvedenej škody, resp. nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom údajnej škody a tvrdeným nesprávnym úradným postupom stavebného úradu. Vznik škody nie je podľa Správneho poriadku dôvodom na povolenie obnovy konania. Žalobca nepreukázal, že sa jedná o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, že majú podstatný vplyv na samotné rozhodnutie a že nemohli byť uplatnené bez zavinenia účastníka konania v pôvodnom stavebnom konaní. Žalobcovi nebola odňatá možnosť zúčastniť sa na konaní. Správny orgán postupoval v súlade so zákonom a žalobca si mal možnosť uplatniť svoje práva v prvostupňovom aj odvolacom konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie obce Veľká Lomnica. Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia dospel k záveru, že stavebný úrad spoľahlivo zistil, či návrh na obnovu konania spĺňa kritériá ustanovené v § 62 a či sú dodržané podmienky podľa § 63 Správneho poriadku. Dôvody uvedené v návrhu na obnovu konania nezodpovedajú zákonom stanoveným dôvodom. Postup stavebného úradu v priebehu konania

nevykazuje také nedostatky, pre ktoré by bolo potrebné rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Odôvodnenie rozhodnutia je rozumné a správne. Žalobca počas celého konania nespolupracoval so správnym orgánom.

Krajský súd pripomenul, že obnova konania je mimoriadny spôsob preskúmavania právoplatných rozhodnutí správnych orgánov, ktorý sa uplatní vtedy, ak v ukončenom správnom konaní nebol náležitým spôsobom zistený skutočný stav veci. Podmienkou rozhodovania správneho orgánu o povolení obnovenia konania je, že účastník pôvodného konania podal návrh na obnovu konania a tento návrh obsahuje náležitosti ustanovené zákonom. Podľa § 19 ods. 1 Správneho poriadku, jednou z podmienok je písomné podanie návrhu, do troch dní od elektronického podania, ak žalobca nedisponuje zaručeným elektronickým podpisom. Zákom o správnych poplatkoch je stanovená dôležitá povinnosť, ktorou je zaplataenie správneho poplatku a ktorý sa musí zaplatiť pri podaní návrhu. Obnovy konania sa môže účastník konania dožadovať len z dôvodov uvedených v § 62 Správneho poriadku. Z ustanovenia § 62 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku vyplýva, že ak sa má obnova povoliť, dodatočne musia vyjsť najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, pričom musí ísť o také dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a navyše sa nemohli v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

Nové skutočnosti a dôkazy musia byť také, že pre prejednáváný prípad existovali už v čase správneho konania, ktoré sa navrhuje obnoviť. Za nové preto nemožno považovať skutočnosti a dôkazy, ku ktorým došlo po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia. Skutočnosti, ktoré boli zistené po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, nie sú dôvodom na obnovenie konania. Za takúto skutočnosť je potrebné považovať zameranie a zistenie výšky dokončenej stavby. Takouto skutočnosťou je aj dodatočné zistenie, že uskutočnená stavba spôsobuje zamokrenie susedného pozemku alebo že nadmieru stanovenú vykonávacími predpismi a technickou normou zatieňuje susedné stavby. Skutočnosťou zistenou po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia je v prejednávacom prípade aj zistenie, že stavebník uskutočnil počas dokončovacích prác na stavbe zmeny oproti právoplatnému rozhodnutiu. Skutočnosťou známou v čase konania o dodatočne povoľovanej stavbe bola vyprojektovaná výška stavby 15,4m, ktorá bola známa všetkým účastníkom stavebného konania, pričom správne mu orgánu i účastníkom konania bolo zrejmé, že táto výška o 40 cm presahuje hranicu stanovenú záväzným regulatívom územného plánu obce Veľká Lomnica. V spise je založená výpoveď projektanta, z ktorej vyplýva, že už v roku 2007 žalobca mal vedomosť nielen o stavbe, ale aj o jej umiestnení v danom území. Z podania žalobcu vyplýva, že 17. januára 2008 sa na stavebnom úrade oboznámil s obsahom spisu, čo niekoľkokrát sám uviedol vo svojich podaniach. Skutočnosťou známou ešte pred vydaním rozhodnutia bol aj chybný údaj v termíne konania, ktorý je považovaný za chybu v počtoch a písaní, nakoľko z dátumu pozvánky je zrejmé, že ide o takú chybu.

Krajský súd zdôraznil, že zásada materiálnej pravdy v správnom konaní a zásada rovnosti účastníkov konania sú dve rôzne zásady, ktoré sú odvodené od základných pravidiel správneho konania. V prejednávanej veci mal žalobca rovnaké práva i povinnosti ako stavebník. Odmietnutie ďalšej účasti na prejednávaní veci s poukazom, že využije možnosti podania trestných oznámení a podaní na orgány prokuratúry, je porušením zásady rovnosti účastníkov konania zo strany samotného žalobcu. Odmietnutie účasti žalobcu na ďalších pojednávaniach sa rovná odmietnutiu ďalšej spolupráce so správnym orgánom, ktorého povinnosťou je zistiť spoľahlivo stav prejednávanej veci.

Krajský súd poukázal na to, že na pojednávaní 27. júna 2011 stavebník namietal, že C. H. nevyužil v zákonom stanovenej lehote riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré mu bolo doručené, osadenie stavby a jej výška 15,4m boli zrejmé už v čase vydania dodatočného povolenia stavby, skutková okolnosť vyplývajúca z merania výšky stavby dňa 22. marca 2011 geodetom V. H. nie je okolnosťou, ktorá existovala v čase vydania rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, návrh na obnovu konania neobsahuje žiadne nové skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa uplatniť v konaní bez zavinenia účastníka konania. Jeho pobyt v cudzine ho neospravedlňuje, pretože splnomocnená osoba, ktorá preberala jeho zásielky ho mala včas informovať o obsahu doručenej zásielky. Dôvod chybného údaj v termíne pojednávania na pozvánke nie je nový. Tento dôvod musel byť žalobcovi známy najneskôr pri doručení rozhodnutia, pričom s rozsahom dodatočne povoľovanej stavby bol oboznámený už pri osobnej návšteve spoločného obecného úradu 17. januára 2008. Uvedenú okolnosť konštatovala aj Generálna prokuratúra SR v liste zaslanom žalobcovi č. VI/2 Gd 141/10 z 9. júna 2010. Dôvody uvedené v návrhu na obnovu mohol preto uplatniť a namietat pred vydaním rozhodnutia a pokiaľ to nestihol z pracovných dôvodov, mohol tak urobiť ešte podaním

odvolania proti rozhodnutiu o dodatočnom povolení stavby. Podľa názoru krajského súdu na obnove konania nie je ani všeobecný záujem, čomu nasvedčuje okolnosť, že všetci ostatní účastníci konania s obnovou nesúhlasili.

Krajský súd vyhodnotil aj ďalšie dôkazy nachádzajúce sa v spise: technická správa z 22. marca 2011 vypracovaná V. C. H. k zameraniu výšky stavby, všeobecné záväzné nariadenie obce Veľká Lomnica č. 19/1991 z 26. júna 1991, všeobecné záväzné nariadenie č. 43 z 13. decembra 2007, nedatované petičné hárky, ktorými občania Veľkej Lomnice na ulici Športová a Golfová žiadajú starostu Obce Veľká Lomnica a obecné zastupiteľstvo o dodržanie čiastkovej zmeny územného plánu Veľká Lomnica, ktoré obecné zastupiteľstvo OÚ Veľká Lomnica schválilo uznesením č. 185/98 zo 16. decembra 1998, ktorým boli stavebné pozemky na ulici Športová a Golfová určené na výstavbu IBV - rodinných domov a zároveň vyjadrili nesúhlas s ďalšími zmenami a s výstavbou KBV a penziónov a tiež namietali rozpor pri výstavbách penziónov a KBV na uvedených uliciach s platným územným plánom obce Veľká Lomnica, uznesením Obce Veľká Lomnica č. 185/98 zo 16. decembra 1998 a so zmenou ÚP, ktorým sa má odstrániť výškový regulatív KBV do 15 m.

Na pojednávaní vo veci sa účastníčka stavebného konania V. H. pripojila k žalobe a k námietkam uvedeným v návrhu na obnovu konania a ostatní účastníci správneho konania v písomnom vyjadrení k žalobe uviedli, že ich práva neboli porušené, nevznikla im žiadna škoda a k námietkam uvádzaným žalobcom sa nevyjadrili.

Právna zástupkyňa spoločnosti ESIN group, s.r.o. na pojednávaní uviedla, že považuje rozhodnutie Obce Veľká Lomnica za vecne správne. Namietala, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre obnovu konania. Jeho námietky súvisia s kolaudačným rozhodnutím a nie s dodatočným povolením stavby. Tieto boli známe ešte pred vydaním realizačného stavebného povolenia. Navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

Preskúmaním veci krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správny orgán sa dostatočne vyporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a jeho postup a stanovisko je v súlade s právnymi predpismi, ktoré na danú vec aplikoval. Správne postupoval, ak neprihliadol na námietky žalobcu, ktoré boli povahou také, na ktoré by mohol prihliadať v rámci obnovy konania podľa § 62 Správneho poriadku. Podľa názoru krajského súdu žalobca predovšetkým nevyužil možnosť podať odvolanie proti dodatočnému stavebnému povoleniu. Všetky skutočnosti, na ktoré poukázal tak v návrhu na obnovu konania, odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu, ako aj v žalobe, sú skutočnosťami, ktoré boli známe už v čase vydania dodatočného stavebného povolenia a ktoré mohol uplatniť v odvolaní proti dodatočnému stavebnému povoleniu. Nejedná sa o skutočnosti, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti dodatočného stavebného povolenia.

Dôvody, pre ktoré nepodal odvolanie proti rozhodnutiu o dodatočnom stavebnom povolení nie sú podľa názoru krajského súdu dôvodmi, ktoré by opodstatňovali povolenie obnovy konania. Námietky v súvislosti s prekročením výšky stavby sú námietkami, ktoré môže žalobca uplatniť v kolaudačnom konaní, ale nie sú dôvodmi pre povolenie obnovy konania o dodatočnom povolení stavby.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca nepreukázal, žeby po právoplatnosti rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby v danej veci vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania. Takouto skutočnosťou nie je jeho neprítomnosť na území Slovenskej republiky. Aj krajský súd bol toho názoru, že omylom uvedený nesprávny dátum v pozvánke stavebného úradu na ústne konanie nemožno považovať za odňatie možnosti zúčastniť sa tohto konania a teda dôvod pre obnovu konania, lebo sa jedná o zrejmu nesprávnosť, ktorá musela byť žalobcovi známa už v čase doručenia pozvánky. Ak žalobcovi vznikla osadením stavby stavebníka škoda na jeho majetku, má právo domáhať sa náhrady škody v občianskoprávnom konaní.

Z uvedených dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, náhradu trov konania nepriznal a žalovaným zo zákona nárok na náhradu trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolania žalobca a žalovaný v druhom rade.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko je presvedčený o existencii závažných skutočností,

ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť napádaného rozhodnutia z dôvodu nedostatočne zistenie skutkového stavu a porušenia procesných podmienok, ktoré vyvolávajú pochybnosti o objektivite správneho konania. Podľa jeho názoru krajský súd sa nimi nezaoberal, a to najmä skutočnosťami, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci, žalovaný neúplne a nepresne zistil stav veci a rozhodnutie je nepresvedčivé v zmysle § 46 Správneho poriadku. Zopakoval svoje argumenty o pochybení žalovaného v stavebnom konaní, poukázal na to, že krajský súd sa v konaní nevysporiadal s upozornením prokurátora z 28. apríla 2011, kde sa uvádza, že rozhodnutie Obce Veľká Lomnica č. j.: SP/5 - 003/08-Šk bolo vydané v rozpore s právnymi predpismi.

Žalovaný v 2. rade sa odvolal len proti výroku o trovách konania a žiadal, aby odvolací súd v tejto časti zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zaviaže žalobcu na náhradu trov konania v celkovej výške 368,62 €, ktoré žalovanému v 2. rade vznikli v dôsledku právneho zastupovania.

V odvolaní poukázal na to, že žalobca podal zjavne bezúspešnú žalobu a tak je podľa názoru žalovaného v 2. rade povinný nahradiť trovy konania, ktoré v dôsledku toho žalovanému v 2. rade vznikli.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný v 1. rade vyjadril podaním z 27. júla 2012, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili tiež žalovaní v 7., 8., 9., 10. a 11. rade, ktorí žiadali rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a žalovaná v 5. rade, ktorá sa stotožnila s upozornením Krajského prokurátora v Prešove z 28. apríla 2011, že rozhodnutie Obce Veľká Lomnica č. SP/5-003-Šk z 1. februára 2011 bolo vydané v rozpore s právnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu ani odvolaniu žalovaného v 2. rade nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 16. októbra 2013 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ods. 3 rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Predmetom súdneho preskúmania je rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol návrh žalobcu na obnovu konania o dodatočnom povolení stavby, ktoré bolo právoplatne skončené rozhodnutím obce Veľká Lomnica č. SP/05-003/08-Šk z 1. februára 2008.

Podľa § 62 ods. 1 Správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli

sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;  
rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;  
nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;  
rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;  
rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

Podľa ods. 2 správny orgán nariadi obnovu konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.

Podľa ods. 3 obnova konania nie je prípustná, ak bol rozhodnutím účastníkovi konania udelený súhlas na občianskoprávne alebo pracovnoprávne konanie, alebo ak sa rozhodlo vo veci osobného stavu a účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

Podľa § 63 ods. 1 obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

Podľa ods. 3 návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v odseku 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožnil so skutkovými zisteniami ako aj právnymi závermi krajského súdu uvádzanými v napadnutom rozhodnutí a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 OSP na zdôraznenie jeho správnosti považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Pri obnove konania sa rozoznávajú dve štádiá konania:

1. konanie o povolení alebo nariadení obnovy, v ktorom sa rozhoduje iba o prípustnosti obnovy; príslušný orgán nepreskúmava meritórne výroky rozhodnutia, ale iba zisťuje, či sú splnené podmienky obnovy konania,
2. nové konanie, v ktorom sa znova prejedná a znova rozhodne vec, o ktorej sa už v pôvodnom konaní rozhodlo.

V predmetnej právnej veci ide o prvé štádium obnovy konania, teda rozhodovanie o existencii alebo neexistencii dôvodov obnovy konania a nie o priame vyhodnotenie reálneho vplyvu predložených dôkazov na meritum veci, pretože ide o prejudikovanie rozhodovania v obnovenom konaní, ku ktorému ako takému ešte neprišlo. Správny orgán v prvom štádiu konania o obnove nevykonáva dokazovanie smerujúce k zisťovaniu, či napríklad novopredložený dôkaz reálne má alebo nemá vplyv na meritum veci.

Krajský súd správne poukázal na to, že správny orgán zisťuje len to, či ide o novosť dôkazu a možnosť, teda pravdepodobnosť, jeho vplyvu na výsledok konania. Na základe vyššie uvedených skutkových zistení je zrejmé, že žalobca nepredložil takéto nové dôkazy a neboli splnené ani žiadne iné predpoklady uvádzané v § 62 ods. 1 Správneho poriadku preto, aby obnova konania mohla byť povolená.

Navyše, ako vyplýva z predloženého administratívneho spisu, kolaudačné rozhodnutie týkajúce sa predmetnej stavby bolo na základe protestu prokurátora zrušené, takže je zrejmé, že svoje námietky týkajúce sa realizácie predmetných stavieb bude môcť žalobca uplatniť v tomto kolaudačnom konaní.

Preto krajský súd postupoval správne, keď žalobu žalobcu ako bezdôvodnú zamietol.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa s relevantnými námietkami účastníkov konania.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného v 2. rade proti výroku o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 250k OSP nie je možné priznať náhradu trov konania žalovanému a právna úprava

obsiahnutá v tretej časti OSP je podľa § 246c ods. 1 OSP použiteľná iba vtedy, ak piata časť neobsahuje priamu úpravu, preto aj v tejto časti považoval rozsudok krajského súdu za vecne správny.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu ani odvolaniu žalovaného v 2. rade nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a ich náhradu žalobcovi nepriznal, nakoľko nemal úspech vo veci a žalovaným zo zákona náhrada trov konania neprináleží.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.